

Arrest

nr. 229 346 van 27 november 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat A. TYTGAT
Guldenvlieslaan 68 bus 10
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 4 juli 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 mei 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 augustus 2019 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 11 september 2019.

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 november 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. TYTGAT, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Met toepassing van artikel 39/57, §1, eerste lid van de voormelde wet moet het in artikel 39/2 van dezelfde wet bedoelde beroep bij verzoekschrift worden ingediend binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het gericht is.

In het onderhavige geval is de kennisgeving van de bestreden beslissing gebeurd op 29 mei 2019. Het verzoekschrift, verzonden bij aangetekende brief van 4 juli 2019, is ingediend buiten de wettelijke termijn.

Het in het verzoekschrift aangevoerde betoog doet geen afbreuk aan deze vaststelling.

Het beroep komt derhalve onontvankelijk voor.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 27 augustus 2019 opgenomen grond, verwijst verzoekende partij naar haar aanvullende nota met stukken neergelegd ter terechtzitting.

De Raad wijst erop dat conform artikel 39/57, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet het in artikel 39/2 van diezelfde wet bedoelde beroep bij verzoekschrift moet worden ingediend binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht. De termijn vervat in voormeld artikel is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De strengheid van de wet kan worden gemilderd in geval van overmacht. Er is sprake van overmacht indien verzoekende partij een gebeurtenis is overkomen die haar volkomen vreemd is, die het haar onmogelijk maakt haar verplichtingen na te komen en waaraan zijzelf geen schuld heeft (RvS 9 oktober 2003, nr. 124.058).

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij conform artikel 51/2 van de Vreemdelingenwet woonplaats heeft gekozen op het volgende adres: *“Rue Van Soust 97, 1070 Bruxelles (Anderlecht)”* (administratief dossier, stuk 6, *“Verandering of bevestiging van: gekozen woonplaats”* van 4 maart 2019). Verzoekende partij betwist deze woonplaatskeuze niet.

Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt voorts dat de kennisgeving van de bestreden beslissing op 29 mei 2019 is gebeurd (administratief dossier, stuk 2, *“Bewijs aangetekende zending beslissing”*). Bijgevolg was 4 juni 2019 derhalve de eerste dag van de beroepstermijn, zodat, gelet op de beroepstermijn van dertig dagen, 3 juli 2019 de vervalddag was. Het verzoekschrift, verzonden bij aangetekende brief van 4 juli 2019, is dan ook ingediend buiten de wettelijke termijn.

Uit niets blijkt en verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat er in haar geval sprake zou zijn van overmacht.

Met het algemeen blijven volharden in de tijdigheid van haar verzoekschrift in haar neergelegde aanvullende nota ter terechtzitting en het voorleggen van de documenten: “9. *Samenstelling gezin*” en “10. *Huwelijksaankondiging*”, neergelegd via dezelfde aanvullende nota, doet verzoekende partij geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen.

Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Het op 4 juli 2019 ingediende beroep is laattijdig en bijgevolg onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

M.-C. GOETHALS